"PAGO AQUI" 403/13

Jutjat Contenciós Administratiu 2 Girona
(UPSD Cont.Administratiu 2)
Plaça de Josep Maria Lidón Corbí, 1
17001 Girona

ES COPIA

REFERÈNCIA: Procediment abreujat 478/2013-D
Part recurrent: Delegació del Govern a Catalunya
Part demandada: Ajuntament de Mont-ras

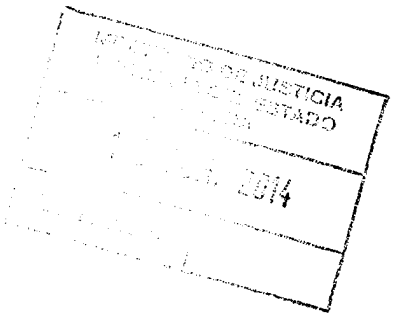

SENTÈNCIA NÚM. 168/2014

Girona, 30 de maig de 2014

RAMONA GUITART GUIXER, Magistrada jutge del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 d'aquesta ciutat, he vist el recurs contenciós administratiu abreujat núm. 478/2013, en el qual han intervingut, com a part demandant. la Delegació del Govern a Catalunya representada i defensada per l'Advocada de l'Estat i com a part demandada, l' Ajuntament de Mont-ras representat i defensat pel Lletrat municipal, i dicto aquesta sentència sobre la base dels següents

ANTECEDENTS DE FET

1: Interposat el present recurs contenciós administratiu, el qual ha estat tramitat conformement amb allò que disposa la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa (LJCA) en relació al procediment abreujat.

2: En l'acte de la vista oral l'actora va formalitzar la seva demanda, la qual va ser contestada per l'Ajuntament demandat.

3: Després d'exhaurir-se els tràmits processals pertinents i d'haver presentat les parts llurs respectives conclusions, les actuacions han estat declarades concloses i vistes per a sentència.

4: En la tramitació del present procediment han estat observades les prescripcions legals d'aplicació.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- La Delegació del Govern a Catalunya impugna mitjançant el present procediment la resolució adoptada per l'Ajuntament de Mont-ras consistent a aprovar el pagament de 262 euros a favor de la Associació de Municipis per la Independència, acord adoptat en la sessió del Ple de 27 maig de 2013.

En el seu escrit de demanda de la Delegació del Govern detalla la finalitat de la

Administració de justícia a Catalunya · Administracion de justicia en Catalunia

dita Associació de Municipis per la Independència i entén que aquest pagament s'oposa a l'article 103 CE; vulnera els principis de legalitat i interdicció de la legalitat de l'article 9.3 CE i vulnera les competències municipals establertes en l'article 25 de la Llei 7/198, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, i incideix en desviació de poder.

Al seu torn la defensa de l'Ajuntament es remet a l'informe del Secretari Interventor que defensa la legalitat de l'acord.

SEGON.- És evident que perquè l'acte administratiu recorregut incideixi en les vulneracions constitucionals i legals que esgrimeix la Delegació del Govern, hauria de ser un acte contrari a dret i efectivament a la vista de l'elenc competències municipals que estableix l'article 25 de la Llei 7/1985 Reguladora de les Bases de Règim Local, podria arribar-se la conclusió de la inexistència de fonament legal per efectuar el pagament impugnat el que portaria a la vulneració del principi de legalitat i desviament de poder al que al·ludeix la Delegació del Govern.

No obstant això cap una altra lectura de l'assumpte, lectura que deriva de normes de caràcter superior orgànicament a la Llei 7/1985 i de normes d'aplicació preferent a aquesta Llei.

En primer lloc, i com a norma de caràcter superior a la Llei 7/1985, hem de citar la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol de Reforma de l' Estatut de Catalunya, el rang normatiu del qual és evidentment superior al de la Llei 7/1985, i que dedica un Capítol al Govern Local a Catalunya l'article del qual 87.2 és d'una claredat meridiana quan diu:

"2. Els municipis tenen dret a associar-se amb altres i a cooperar entre ells i amb altres ens públics per a exercir llurs competències, i també per a complir tasques d'interès comú.

A aquests efectes, tenen capacitat per a establir convenis i crear mancomunitats, consorcis i associacions i participar-hi, i també adoptar altres formes d'actuació conjunta. Les lleis no poden limitar aquest dret si no és per a garantir l'autonomia dels altres ens que la tenen reconeguda".

La interpretació d'aquest article porta a la convicció que el pagament aquí impugnat, pagament que en definitiva no és més que la conseqüència d'haver-se integrat el municipi demandat a una determinada associació entra de ple dins de la legalitat per estar emparat per una norma de valor tan alt com és una Llei Orgànica.

En efecte, si la llei permet als municipis associar-se "per exercir tasques d'interès comú" i a aquestes finalitats poden "crear i participar en consorcis i associacions", és clar que poden i han de pagar les quotes que aquests consorcis o associacions els girin segons els seus estatuts.

La referida norma diferencia dues situacions o finalitats en les quals es permet

Administració de justícia a Catalunya · Administración de justicia en Catalunya

l'associació, la primera serà per exercir les seves competències i la segona per exercir tasques d'interès comú. En conseqüència tant si l'associació té relació directa amb alguna amb alguna competència com si no la té, l'associació és possible, per que serà el segon requisit és a dir, l'afectació a l'interès comú supra-municipal el que justifiqui l'associació.

El problema consisteix a determinar si el pertànyer a una associació de municipis que propugna el procés sobiranista que es viu a Catalunya i que en conseqüència comparteix idees, efectua iniciatives legals o cíviques, experiències, informació, eines de gestió, i tot allò que pugui ser útil (Segons els Estatuts de la AMI) per a la futura i hipotètica sobirania de Catalunya és una qüestió d' "interès comú", havent d'entendre's aquest "interès comú", com a " interès comú municipal".

Tenint en compte que els Ajuntaments són ens de caràcter polític i que actuen políticament (qüestió aquesta fora de tot dubte i que resulta de la mera observació de la realitat quotidiana); tenint també en compte que la societat catalana està immersa en un procés sobiranista i que aquest procés pot implicar una afecció profunda i un canvi radical en l'estructura, règim, i competències dels municipis, gens més lògic i natural que els municipis que per raons polítiques estimin desitjable el procés sobiranista actuïn conjuntament per analitzar les conseqüències del procés, instrumentalitzar els mitjans i preparar les futures bases de l'organització municipal catalana, ja que resultaran directament afectats pel procés.

En aquest cas, és evident que l'ajuntament de Mont-ras, participa en la vocació sobiranista que s'ha indicat, ja que per unanimitat de tots els seus regidors va acordar l'adhesió a la citada Associació i en conseqüència el pagament de les seves quotes.

De la mateixa forma que aquest Jutjat entén que és d'interès comú municipal que un ajuntament que respon a una voluntat municipal i en conseqüència majoritària dels seus ciutadans a favor de la sobirania, s'associï per defensar tals finalitats; també entendria que un altre ajuntament, format per una voluntat municipal i en conseqüència majoritària dels seus ciutadans en contra de la mateixa, s'associés amb altres ajuntaments de la seva mateixa tendència per evitar-ho o buscar formes d'impedir-ho.

I això és així perquè tot cas respon a la voluntat democràtica dels seus ciutadans i a una facultat reconeguda per una llei de rang superior com és la Llei Orgànica 6/2006.

Observi's, a més el contingut *"in fine"* de l'apartat segon del citat article 87.2 que indica:

"Les lleis no poden limitar aquest dret si no és per a garantir l'autonomia dels altres ens que la tenen reconeguda".

Es tracta d'una clàusula de tancament que deroga qualsevol norma que s'oposi

Administració de Justícia a Catalunya • Administración de justicia en Catalunya

al dret de inter-associació municipal, consagrant aquest dret amb l'únic i exclusiu de límit de garantir l'autonomia d'altres ens, qüestió que evidentment no és el cas atès que abonar la quota d'una associació no afecta a l'autonomia de ningú.

Existeix per tant, una neta i clara facultat legal d'associació municipal per complir tasques d'interès comú, el que fa impossible que el pagament de la quota derivada de la pertinença a la dita associació caigui ens els defectes de vulneració del principi de legalitat i desviament de poder i altres que cita la delegació del Govern a Catalunya.

TERCER.- Àdhuc deixant de costat la Llei Orgànica 6/2006, i acudint les lleis ordinàries que regulen el règim municipal a Catalunya, que no són les que cita la Delegació del Govern, sinó les específiques i pròpies de Catalunya, segons es dedueix de l'article 110 de la pròpia Llei Orgànica 6/2006, pot trobar-se suport legal al pagament de la quota i en conseqüència a l'associació. I en aquest sentit resulta d'aplicació preferent el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i el bloc normatiu inherent a aquesta norma.

Encara que cal advertir que a la vista de la claredat i contundència de l'article 87.2 de l'Estatut, l'examen d'aquesta normativa resulta intranscendent.

Així doncs, si descendim a l'examen d'aquesta normativa trobem també la possibilitat que l'ajuntament aboni les quotes de l'associació a la qual pertany.

L'article 46 diu:

"46.1 El municipi és l'entitat bàsica de l'organització territorial i l'element primari de participació ciutadana en els assumptes públics.

46.2 Les lleis de Catalunya garanteixen la participació del municipi en tots els assumptes públics que afecten directament els seus interessos.

46.3 El municipi gaudeix d'autonomia, té personalitat jurídica i plena capacitat per a l'exercici de les funcions públiques que té encomanades, per a representar els interessos de la col·lectivitat respectiva i per a gestionar els serveis públics la titularitat dels quals assumeixin".

Aquí la llei es refereix a la participació ciutadana i del municipi en "tots" els assumptes públics que afectin directament els seus interessos. El procés sobiranista és -quin dubte hi cap- un assumpte públic que afecta directament als interessos municipals com ja s'ha exposat anteriorment.

L'article 66 que tracta sobre competències municipals i locals indica:

66.1 El municipi, per a la gestió dels seus interessos i en l'àmbit de les seves competències, pot promoure tota mena d'activitats i prestar tots els serveis públics que contribueixin a satisfer les necessitats i les aspiracions de la comunitat de veïns.

Administració de Justícia a Catalunya · Administración de Justicia en Cataluña

66.2 Els ens locals tenen competències en els àmbits de la participació ciutadana, de l'autoorganització, de la identitat i la representació locals, de la sostenibilitat ambiental i la gestió territorial, de la cohesió social, de les infraestructures de mobilitat, de la connectivitat, de la tecnologia de la informació i de la comunicació, dels abastaments energètics i de la gestió de recursos econòmics, amb l'abast que fixen aquesta Llei i la legislació sectorial respectiva.

L'apartat primer deixa molt clar la possibilitat de promoure" tot tipus d'activitats" per satisfer les necessitats i aspiracions de la comunitat de veïns i l'apartat segon declara la competència dels ens locals, entre altres, en assumptes que afectin a la "identitat". En aquest sentit no hi ha res més proper al concepte "identitat" que el procés sobiranista doncs el que busca aquest és dotar d'una identitat pròpia a la comunitat catalana, identitat nova i diferent de l'existent fins ara.

En definitiva, també la legislació sectorial existeix suport normatiu que permet el pagament de la quota impugnada.

QUART.- L'anterior porta a dretament cap a la desestimació de la demanda encara que també convé fer notar com resulta de sorprenent l'actuació de la Delegació del Govern quant a la desproporció entre mitjans i finalitats utilitzades en aquest procediment atès que segons es dedueix de la pàgina web de l'ajuntament demandat el pressupost municipal per a l'any 2013 ascendeix a 1.525.845,32 euros, i en conseqüència el pagament de 262 euros representa un miserable 0,017 % del pressupost municipal.

També resulta sorprenent que impugni precisament aquest pagament del pressupost municipal i no ho faci en relació amb la multitud d'activitats que organitza l'ajuntament i que en conseqüència participa econòmicament en les mateixes i que manquen de connexió o relació amb les competències que estableix la Llei 7/1985 i que segons la pàgina web de l'ajuntament demandat són: Amigurumi; Cistelleria, Arts Plàstiques ;Inici al Solfeig; Curs Musical Fa-Sol; Patchwork i Cosir a Màquina ;Puntes de Coixí ;Tapís; Treballs Manuals i Restauració de Mobles; Pilates Terapèutic Gent Gran; Sevillanes i Flamenc; Pilates i Manteniment; Hip Hop; Gimnàs de Tonificació; Aerodance; Multiesports; Cicle Indoor; Iniciació a la Sardana; Forjat; Taller de Fotografia Digital; Anglès; Anglès per a Pares i Mares; Informàtica i Mecanografia; Reforç Escolar; Taller de Diorames; Modelatge de Figures i Taller de Pessebristes, activitats que sens dubte superen individual i conjuntament l'import de la quota aquí discutida.

Tot això porta la conclusió que es tracta d'una actuació exercitada per la Delegació del Govern a Catalunya amb la finalitat última d'entorpir o dificultar mitjançant una utilització esbiaixada dels Tribunals de Justícia la voluntat municipal amb vista a la seva participació en una determinada associació i al pagament de les seves quotes.

Per les raons exposades procedeix desestimar el present recurs contenciós administratiu i confirmar la resolució impugnada per ser plenament ajustada a

Administració de justícia a Catalunya - Administración de justicia en Cataluña

CINQUÈ. - De conformitat amb el previngut l'article 139 de la llei de procediment escau imposar les costes del procediment a la Delegació del Govern a Catalunya.

DECISIÓ

DESESTIMAR el present recurs contenciós administratiu núm. 478/2013 interposat per la Delegació del Govern a Catalunya i confirmar la resolució impugnada per ser plenament ajustada a dret. Amb l'expressa imposició de les costes a la part recurrent.

Contra aquesta sentència no es pot interposar cap recurs ordinari, de conformitat amb allò que preveu l'article 81 de la Llei jurisdiccional

Així, per aquesta la meva sentència, de la qual s'unirà testimoni a les actuacions, portant-se l'original al Llibre corresponent, ho pronuncio, mano i signo. S.Sª IL·LMA. RAMONA GUITART GUIXER, Magistrada Jutge del Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona

PUBLICACIÓ. L' anterior sentència ha estat donada, llegida i publicada en el dia de la seva data per la Sra. Magistrada Jutge que la subscriu, de la que dono fe.

Administració de Justícia a Catalunya • Administracion de justicia en Catalunia